

vil Befragteren, hvis et fremmed Fartøj befragtes, blive afskaaret fra Adgang til den Forsikring, som vi her har ønsket at aabne for dansk Import og Eksport. Jeg mener, at baade det ene og det andet ligger ganske udenfor Lovens Hensigt. Ganske vist er der i Lovforslaget i dets oprindelige Skikkelse en Sikkerhedsventil, der siger, at Kongen, naar ganske særlige Omstændigheder taler derfor, kan aabne Adgang til Forsikring for Varer, der sendes med neutrale Magters Skibe, men man vil lægge Mærke til Udtrykket: under *ganske særlige* Omstændigheder; og man vil forstaa, at det Forhold, jeg her har berørt, ikke kan falde ind derunder. Her er nemlig ikke Tale om *ganske særlige* Omstændigheder, idet man med matematisk Nøjagtighed kan forudse, at dansk Skibsfart alene vil have vanskeligt ved at opfylde de Krav, der vil kunne blive stillet til den. Jeg hilser det derfor med Glæde; at Ordet „ganske“ er gaaet ud, og at ikke Kongen, men Bestyrelsen bestemmer om dette Forhold. Jeg takker derfor den højtærede Handelsminister og Kommissionens Formand, der har været Medlem af Udvalget, for, at man har imødekommet de Ønsker, der har været fremme, saaledes at man, hvis Ændringsforslag Nr. 3 vedtages, har Mulighed for indenfor visse Grænser at tillade, at Forsendelser, der sker med neutrale Magters Skibe, indenfor visse Grænser kan falde ind under denne Forsikring. Men jeg ønsker tillige allerede her indtrængende at bede den kommende Bestyrelse om, at den vil være lydhør, hvis der fremkommer et Ønske herom fra Personer eller Institutioner.

Ganske særligt ønsker jeg at pege paa det ønskelige i, at der aabnes Adgang til Forsikring af Varer, der forsendes med svenske og norske Skibe til og fra danske Havne. Jeg nævner særlig disse to Landes Skibe, fordi den Omstændighed, at vi har fælles Sølov med disse Magter, har bevirket, at der allerede nu eksisterer et vist Tillidsforhold mellem danske Befragtere og svenske og norske Rederier. Jeg gør det tillige, fordi særlig Sverige, men til Dels ogsaa Norge raader over en Tonnage, som vi netop savner i det Forhold med Hensyn til vor Eksport og Import, som jeg før berørte. Og jeg ønsker sluttelig at betone, at naar jeg udtrykkelig kun peger paa Rejser fra og til danske Havne, er det, fordi jeg tror, at hvis man indskrænker en eventuel Tilladelse hertil, vil man neppe møde Betæneligheder af anden Art, der kan stille sig imod Imødekom-

melsen af de Ønsker, jeg har nævnt — jeg tænker her paa saadanne Betæneligheder som dem, den ærede Ordfører nævnedede før i sit Foredrag.

Handelsministeren (*Hassing Jørgensen*): Et Mindretal, det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin), har paa omtrent samme Maade som ved Lovforslaget om Forsikring af Skibe argumenteret en Del mod det foreliggende Lovforslags Affattelse uden dog selv at komme til noget Resultat med Hensyn til, hvorledes det burde være affattet, naar man vilde føje det ærede Medlem. Det ærede Mindretal kritiserede, at man ikke har fulgt selve den i Betænkningen angivne Tanke, at Staten og Forsikringsselskaberne skulde paatage sig Vareforsikringen paa et rent forretningsmæssigt Grundlag, og han finder, at det ikke er tilstrækkelig logisk Begrundelse for, at man ikke er gaaet den Vej, naar det siges, at derved vilde Staten komme til at bære en uforholdsmæssig stor Del af Risikoen, idet han navnlig mener, at naar Forsikringen skulde ske paa et rent forretningsmæssigt Grundlag, altsaa saa vidt muligt uden Tab for Assurandørerne, vilde Statens Risiko ikke derved blive uforholdsmæssig. Men der savnes ganske vist fra det ærede Medlems Side en Begrundelse for, at man er garanteret imod, at det forretningsmæssige Grundlag, som man opstiller, ogsaa viser sig at være rigtigt. Hvis det skulde vise sig, at de Præmier, som man beregner, er for lave, saa at Forsikringen giver et betydeligt Underskud, mangler jo den Forudsætning, som det ærede Medlem gaar ud fra. Grunden til, at man har søgt Medvirken fra anden Side end fra Forsikringsselskaberne, er, at Forsikringsselskaberne bestemt har begrænset Omfanget af den Risiko, de vilde løbe, til 20 pCt. af Forsikringen, og at man har fundet, at Resten af Forsikringen var for stort et Ansvar for Staten at paatage sig. Man har altsaa søgt Medvirken fra et Konsortium med den fornødne Kapital for derved at begrænse Statens Andel i den Risiko, her er Tale om. Jeg synes, at det er overmaade forklarligt og ogsaa helt igennem logisk.

Mindretallet mener ogsaa, at en saadan Ordning som den, det ærede Medlem vil have, altsaa hvor Konsortiet ikke skulde deltage, vilde blive en let, simpel og lidet bekostelig Ordning, medens man nu stilles overfor et vidtløftigt bureaukratisk Apparat. Jeg forstaaar slet ikke, hvorfor Min-